

אם תרצו אין זו הזיה

מדוע התיישבות יהודית בעזה וגירוש האויב מהרצועה הוא המעשה הכי פחות הזוי והכי צודק? מי שנולד בעזה לא חייב למות בה: זו התשובה שנענה לעולם הנאור

גלי בת חורין

שלה את ההסכם שלשמו נמסר להם. החוק הבינלאומי היבש, אגב, מצדיק זאת. רק לא ליהודים. נוף לים ולא לנוחבות עבור היישובים שעברו את כל מדורי הגהינום – זה הצדק המינימלי, כך גם אדמה ללוחמינו האמיצים, שחירפו חייהם להגן עלינו מפני השטן. לעניין סוגיית הכיבוש שלא מחליקה טוב בגרונו של צדקנים שקרנים וצבועים, נזכיר שמאחר שגם לאחר שמסרנו את כל עזה לאויב ועקרנו משם אפילו את הקברים כדי שלא יישארו בשטח הנקי מיהודים אפילו יהודים מתים – הם קראו לעזה 'שטח כיבוש ישראלי'. מבחינתם שום דבר אינו משתנה – היה כיבוש ונותר כיבוש.

הבעיה המורכבת יותר היא תושבי עזה. ופה סוגיית הפליטים ניצבת דווקא לצידנו, משום שלפחות מיליון וחצי מהם מוגדרים ומטופלים כפליטים, משמע שרצועת עזה אינה ביתם אלא מחנה פליטים זמני עבור מרביתם, וכדי למצוא להם פתרון יש לפנות למוסדות בינלאומיים לטיפול בפליטים. ברור שהם אינם יכולים להיות בעיה של ישראל. סחבנו אותם די שנים על גבנו מתוך רגש אשמה על שהפסידו בכל המלחמות שהם פתחו בהן כדי להשמיד אותנו. זו אגב התשובה לשאלה 'מה אשמים הילדים והנשים'. הם לא. אז מה? כל העולם שוחר את טובתם, אדרבה, שיעזרו להם. אחרי כל הסבל שנגרם לנו מידי אלו שכן אשמים, ישראל היא המדינה האחרונה שיכולה, או רוצה, לעזור.

מי קבע שמי שנולד בעזה חייב למות בעזה?

רק בשנים האחרונות הועברו עשרות מיליוני פליטים מהעולם השלישי למערב. פיזור עוד מיליון או שניים לא צריך להיות אתגר גדול מדי לקהילה הבינלאומית, במיוחד אם לשיטתם שלהם מדובר בקורבנות של רצח עם שמתרחש ממש בימים אלו. מה שהזוי באמת הוא, שבעוד העולם מעודד הגירת פליטים מכל העולם, רק מי שנולד בעזה חייב למות בעזה.

כל זה צריך להיות מספיק כדי לסלק לתמיד את הקשר בין המילה 'הזוי' לרעיון ההתיישבות בעזה. ואדרבא – יש בהחלט מקום לערוך בדק בית רציני ולבחון מה עוללנו לנו, ומי, עד שהפנינו גבנו לציונות, הרעיון המכונן והמאחד את כולנו – שהוא ההתיישבות והאחיזה בכל חבלי הארץ וכיבושה רגב אחר רגב.

כל זה אמור להיות קל להבנה, גם אם קשה לביצוע. התיישבות יהודית בעזה לא רק שאינה הזויה – היא המעשה הטוב, המוסרי והחוקי. אבל בשל אותה דה-מורליזציה שיטתית ואובדן הבנת צדקת הדרך אנחנו מוצאים את עצמנו נאלצים להציג תירוצים ונימוקים רק כדי להצדיק את המובן מאליו. לכן אולי לא מיותר להזכיר שיש רק שלוש אפשרויות לאחר שפסלנו רצח עם: להוציא את צה"ל מעזה אחר שאדמתה ספגה את דם חיילינו ולהמשיך לחיות לצידם כאילו כלום לא קרה וכולם לא יקרה, זה כמובן הרעיון הזוי באמת. או – להשאיר את עזה תחת שלטון צבאי בלבד, פתרון שמעולם לא צלח וגם נראה הרבה פחות אסתטי מול קהילה בינלאומית שכבר מזמן הצליחה לשכוח את הזוועות שהכניסו אותו לשם. התיישבות יהודית עם צבא שמגן עליה היא הפתרון ההגיוני היחיד, ואפשר אפילו לדמיין שעם הזמן ניתן לייצר דו-קיום תחת שלטון ביד קשה עם החלקים ה'לא אשמים' באוכלוסייה המקומית שלא תובעים אדמה נקיה מיהודים והמסוגלים לחיות עם יהודים בלי לרצות לרצוח אותם. את אלו שלא מסוגלים לגבור על תאוות רצח היהודים צריך, כמובן, להרוג. ובכן מהי הזויה? לטעון שרק ליהודים לא מגיע צדק.

לעולל לנו ושאלו בדיוק הפשעים שבהם מאשימה אותנו 'הקהילה הבינלאומית'. פה נמצאת גם התשובה לבעיית ההתנגדות הבינלאומית: אם ממילא כבר שילמנו מראש מחיר על פשע שלא ביצענו ושלעולם

הפלא שמעלימה כל בעיה ומייתרת את הדיון בה: 'רעיון הזוי'.

אלא שאחרי טבח שמחת תורה התברר לנו ביתר בהירות איך נראה רעיון הזוי באמת: זה היה הרעיון

אברהם פוסי, ליד שער יפו בעיר, העתיקה, שמן על פשתן, 50x40cm 2023 לפרסום יצירות 050-8621524

התיישבות יהודית בעזה לא רק שאינה הזויה – היא המעשה הטוב, המוסרי והחוקי. אבל בשל אותה דה-מורליזציה שיטתית ואובדן הבנת צדקת הדרך אנחנו מוצאים את עצמנו נאלצים להציג תירוצים ונימוקים רק כדי להצדיק את המובן מאליו

לא נבצע, קל וחומר שכבר שילמנו מראש את המחיר הבינלאומי על סתם התיישבות של יהודים בשטח ששוחר והוחזר לישראל לאחר הפרה הזויה ואכזרית

הסרט '12 הקופים' (1995) מספר על אסון עתידי שבו נגיף הרג את רוב תושבי כדור הארץ, ובשל הזיהום הקטלני השורדים חיים מתחת לאדמה. מדי פעם נשלח מישהו אל העבר שלפני האפוקליפסה, לנסות לגלות את סיבת הנגיף, בתקווה למצוא פתרון. גיבור הסרט שנשלח לעבר (שהוא ההווה שלנו) חוטף פסיכיאטרית שמתמחה בפתולוגיות שקשורות באמונות אפוקליפטיות ואף מתלווה לאחת מהרצאותיה על 'שיגעון וחזון אפוקליפטי'. בסיומה פונה אליה אדם ושואל בקול רך לדעתה: "בהתחשב בעובדה שהאנושות מחזיקה בנשק להשמדה המונית שיכול לחסל את כל כדור הארץ אלפי פעמים, מי לדעתך המטורף ההזוי? האדם שעומד בפנית רחוב על קופסה וצועק שסוף העולם מתקרב, או דווקא זה שהולך כל יום לעבודה כאילו הכול בסדר?"

זו שאלה מעניינת לאור העובדה שהצופה יודע שהאפוקליפסה אכן קרתה ושלבסוף גם מתגלה (סליחה על הספילר) שהשואל הוא גם זה שהחריב את העולם. לי, בניגוד לו, אין כוונות להשמיד את העולם אבל בהחלט מתחשק לי לגשת לכל אותם מומחים לביטחון ומובילי דעת קהל באולפנים ובפוליטיקה ולהציג להם שאלה דומה:

אחרי טבח שמחת תורה התברר לנו ביתר בהירות איך נראה רעיון הזוי באמת: זה היה הרעיון שאפשר לחיות סמוך לגדר עם עזה, לגדל שם ילדים וללכת לעבודה כל יום כאילו הכול בסדר. אחרי שבעה באוקטובר הרעיון הזה כבר רחוק מכל הזיה

בהתחשב שבכך שחבל עזה נכבש שלוש פעמים במלחמות שהערבים פתחו בהן כדי להשמיד אותנו, שנמסר פעם אחת לאויב בהסכמי אוסלו תמורת שלום, ואחר כך מתוך אותה אשליית שלום גם עקרנו כמו ידיו מבתיהם את שאר 8000 המתישבים, יהודים טובים ששלחה ממשלת ישראל לגוש קטיף רק כדי לחטוף עשרים שנות ירי מרגמות ועשרות סבבי לחימה ולבסוף לקבל את התקפה הרצחנית הכי ברברית וסדיסטית שאפשר לדמיין – לאור כל זאת, מי לדעתכם ההזויים – אלו שחושבים שצריך לכבוש את קן הצרעות, לרסק את בתיהם ויישביהם לעפר ועל חורבנם ליישב מחדש יהודים טובים שיעבדו את הקרקע ויוציאו ממנה ברכה? או אלו שמאמינים שהפעם יהיה אפשר לחיות איתם בלי שאוקיינוס שלם יפריד אותם ממושאי תאוות הרצח שלהם?

התיישבות בעזה? למה לא, לכל הרוחות?

ממבט אובייקטיבי, השאלה 'האם לכבוש את עזה ולהתיישב בה?' אינה שאלה מורכבת, והתשובה הפשוטה היא 'מדוע, לכל הרוחות, לא לעשות זאת?' אפשר לטעון שהקהילה הבינלאומית תיעמד על רגליה האחוריות ותתנגד. זה אינו מכשול של מה בכך. עולה גם שאלת העזתים עצמם – מה עושים איתם. כחברה ישראלית יש לנו עכבות מוסריות בכל הנוגע לכיבוש ושליטה על אוכלוסייה זרה. אלו אכן סוגיות סבוכות. אבל משום מה, במקום שנתייחס אליהן בכובד הראש הנדרש, פסלנו אותן מראש באמצעות הגדרת